

IV U 56/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

10 marca 2020 roku

Sąd Rejonowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	Joanna Wardak
Protokolant:	Magdalena Sędzimirz

po rozpoznaniu 10 marca 2020 roku na rozprawie

odwołania M. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z 8 stycznia 2019 roku, numer (...) - (...)

o prawo do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje M. W. prawo do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego od 21 listopada 2018 roku do 17 grudnia 2018 roku,

2. oddala odwołanie w pozostałym zakresie.

IV U 56/19

UZASADNIENIE

Stanowiska stron.

Decyzją z 8 stycznia 2019 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu M. W. prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego od 21 listopada 2018 roku do 17 grudnia 2018 roku oraz prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za ten sam okres.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony M. W. domagał się jej zmiany i przyznania obu dochodzonych roszczeń.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie.

Stan faktyczny.

M. W. był pracownikiem (...) Sp. z o.o. w S. na stanowisku montera urządzeń wentylacyjnych i klimatyzacji.

21 listopada 2018 roku od godziny 10.00 na terenie zakładu (...) wraz z I. P. i P. S. wykonywał montaż kanałów instalacji wentylacyjnej na poddaszu budynku produkcyjnego. Około godziny 11.00 M. W. próbował podważyć nożem

część rury instalacyjnej, jednak ostrze noża zablokowało się w miejscu łączenia rur. Gdy pracownik chciał wyjąć nóż, ruch odśrodkowy spowodował, że czubkiem noża uderzył się w klatkę piersiową.

Wskutek tego zdarzenia M. W. doznał rany klatki piersiowej i z tego powodu był niezdolny do pracy z powodu choroby od 21 listopada 2018 roku do 17 grudnia 2018 roku.

Stan faktyczny sąd ustalił na podstawie: zeznań ubezpieczonego M. W. (nagranie z 4 kwietnia 2019 roku 00:02:10-00:12:26), zeznań świadków: I. P. (nagranie z 4 kwietnia 2019 roku 00:14:58-00:23:55) i P. S. (nagranie z 4 kwietnia 2019 roku 00:23:56-00:28:30), opinii biegłych sądowych z zakresu bhp T. S. (k. 25-27), K. I. (k. 50-83) i Z. B. (k. 108-118) oraz dokumentów znajdujących się w aktach osobowych ubezpieczonego i w aktach rentowych.

Ocena dowodów i ocena prawna.

Odwołanie ubezpieczonego okazało się zasadne w części dotyczącej prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego od 21 listopada 2018 roku do 17 grudnia 2018 roku.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy z 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1205) za wypadek przy pracy uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych. W myśl art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy z tytułu wypadku przy pracy przysługuje zasiłek chorobowy dla ubezpieczonego, którego niezdolność do pracy spowodowana została wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową. Świadczenie to nie przysługuje jednak w sytuacji, gdy wyłączną przyczyną wypadku przy pracy było udowodnione naruszenie przez ubezpieczonego przepisów dotyczących ochrony życia i zdrowia, spowodowane przez niego umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa (art. 21 ust. 1 ustawy). Ta ostatnia przesłanka okazała się okolicznością sporną w niniejszej sprawie.

Ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie sąd dał wiarę obszernym i szczegółowym zeznaniom ubezpieczonego potwierdzonym zeznaniami świadków I. P. i P. S..

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego biegły sądowy z zakresu bhp T. S. wyjaśnił, że:

1. bezpośrednią przyczyną zdarzenia było uderzenie odbitym po zablokowaniu się podczas montażu rur wentylacyjnych nożem monterskim,
2. ubezpieczony pracował w trudnych warunkach – ciasne poddasze, inne instalacje, ruchome rury o dużej średnicy. Podczas próby uwolnienia zablokowanego noża ubezpieczony użył dużej siły. Nie miał się gdzie uchylić ani odsunąć i nagle uwolnione ostrze uderzyło go w klatkę piersiową. Trudno w tej sytuacji mówić o niezachowaniu należytej ostrożności. Pracownik nie działał w sposób ryzykowny i nieprzemyślany, ale zgodnie z panującymi warunkami.

Kolejny biegły z zakresu bhp K. I. wyjaśnił, że:

1. pośrednią przyczyną zdarzenia był brak skutecznego szkolenia na stanowisku pracy. Zaklinowanie noża to zdarzenie anormalne przy wykonywanej pracy i należało je przewidzieć podczas instruktażu stanowiskowego. W związku z utrudnieniami występującymi na stanowisku pracy należało zachować szczególną ostrożność i wprowadzić dodatkowy nadzór. Z zebranego materiału dowodowego nie wynika, kto był osobą kierującą pracownikami,
2. montaż rurociągów wentylacyjnych nie był prowadzony zgodnie z wymaganą technologią. Rury o jednakowej średnicy typ spiro montowane są z wykorzystaniem złączek nypłowych i do takiego łączenia rzadko jest używany nóż,
3. pracownik nie posiadał wiedzy, jaki jest sposób postępowania w zaistniałym przypadku. Opracowana karta ryzyka nie omawia powstałych nieprawidłowości. Brak podpisu, że pracownik zapoznał się z instrukcją,

4. ubezpieczony naruszył przepisy bhp, gdyż w sytuacji, gdy warunki pracy nie odpowiadają przepisom bhp i stwarzają bezpośrednie zagrożenie, pracownik ma prawo powstrzymać się do wykonywania pracy zawiadamiając o tym przełożonego,
5. wyciągając z dużą siłą zakleszczony nóż przez montowane rury spiro w małej przestrzeni, nie znając ryzyka, pracownik nie zdołał zapanować nad siłą bezwładności ostrego narzędzia.

Kolejny biegły z zakresu bhp Z. B. wyjaśnił, że:

1. pracodawca nie przeprowadził instruktażu stanowiskowego w prawidłowy sposób,
2. z dokumentacji dotyczącej oceny ryzyka zawodowego na stanowisku monter instalacji wentylacyjnych i klimatyzacji wynika, że w opisie ocenianego stanowisku nie uwzględniono stosowanego narzędzia ręcznego, jakim był nóż,
3. wydana przez pracodawcę instrukcja bhp monter instalacji wentylacyjnych i klimatyzacyjnych nie zawierała zapisów dotyczących prac związanych z zagrożeniami wypadkowymi montażu elementów (kanałów) instalacji wentylacyjnej przy użyciu noża,
4. pracownik nie zachował należytej ostrożności przy posługiwaniu się nożem,
5. pracodawca nie zapewnił nadzoru nad pracownikami podczas wykonywania montażu rur instalacji wentylacyjnej przy użyciu noża.

Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania powyższych opinii. Sporządzone zostały przez osoby odznaczającą się fachową wiedzą w tym zakresie, są pełne, a przy tym logicznie i przekonująco uzasadnione. Dlatego też w całości należało podzielić płynące z nich wnioski.

Rażące niedbalstwo zachodzi wówczas, gdy poszkodowany pracownik podejmuje działania z naruszeniem przepisów o ochronie zdrowia i życia, chociaż mógł i powinien był przewidzieć grożące mu niebezpieczeństwo, które zwykle występuje w danych okolicznościach faktycznych, co dla każdego człowieka o przeciętnej przezorności jest oczywiste. Przy tym musi to być przyczyna wyłączna (wyrok Sądu Najwyższego z 23 października 1980 roku, III URN 40/80, PiZS 1982/7/55).

W tej sprawie sąd doszedł do wniosku, że chociaż ubezpieczony naruszył przepisy o ochronie zdrowia i życia, to nie była to wyłączna przyczyna jego wypadku. Istotnie zawinił bowiem również pracodawca, dopuszczając się szeregu zaniedbań, szczegółowo opisanych w opinii przez wszystkich biegłych.

W tym stanie rzeczy nie zachodziły okoliczności wyłączające prawo ubezpieczonego do świadczeń z ubezpieczenia wypadkowego.

Prawo do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia chorobowego.

Ponieważ prawo do świadczenia z ubezpieczenia wypadkowego przysługuje od pierwszego dnia niezdolności do pracy w wysokości 100% podstawy wymiaru, to brak było podstaw do przyznania ubezpieczonemu również prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia chorobowego za sporny okres.

Mając powyższe na uwadze, z mocy powołanych przepisów oraz na podstawie art. 477¹⁴ § 1 i 2 kpc Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.